

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง เรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี โดยการใช้วิธี Micro Teaching และการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มีสาระสำคัญของการวิจัยสรุปได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี โดยการใช้วิธี Micro Teaching และการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มีความมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ชั้นปีที่ 3 ก่อนและหลังโดยการใช้วิธี Micro Teaching และการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนนี้ เป็นการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษ โดยการใช้วิธี Micro Teaching และการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี จำนวน 8 แผน

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษและแบบประเมินความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนนี้ เป็นการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ในการประเมินความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ได้แบบทดสอบจำนวน 40 ข้อ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก และการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ได้แบบประเมินความพึงพอใจจำนวน 3 ด้าน 13 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

ขั้นตอนที่ 3 การจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนนี้ เป็นการนำแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษไปทดสอบกับนักศึกษา ก่อนการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ หลังจากนั้นผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษ โดยการใช้วิธี Micro Teaching และการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning จำนวน 8 แผน และผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษไปทดสอบกับนักศึกษาหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งนำแบบประเมินความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษไปประเมินกับนักศึกษาหลังจากผู้วิจัยดำเนินการใช้แผนการจัดการเรียนรู้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษ โดยการใช้วิธี Micro Teaching และการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning จำนวน 8 แผน พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ฯ ทุกแผนมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .67-1.00 ถือว่ามีความเหมาะสม มีความครอบคลุม ความถูกต้องของเนื้อหา สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ และพบว่าความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ หลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้มีความสามารถสูงกว่าก่อนการใช้แผนการจัดการเรียนรู้
2. ความพึงพอใจความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

ผลการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี จากการตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษ โดยการใช้วิธี Micro Teaching และการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning การตรวจสอบความเหมาะสมของแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษจากผู้ทรงคุณวุฒิ และจากการประเมินความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ และการประเมินความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการศึกษาความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์มีความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะภาษาอังกฤษ เป็น

การจัดการเรียนรู้ที่ใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยการใช้วิธี Micro Teaching และการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ที่เน้นให้นักศึกษาฝึกการฟัง, การพูด, การอ่าน และการเขียน อย่างแท้จริง นักศึกษาเกิดความเข้าใจ ความกระตือรือร้นและมั่นใจมากขึ้นในการใช้ภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นในด้าน การอ่าน การพูด การฟังหรือการเขียน อีกทั้งนักศึกษารู้สึกอยากที่จะใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น เช่นบางคน อยากฝึกการเขียนภาษาอังกฤษโดยเริ่มจากการเขียนบันทึกประจำวันเป็นภาษาอังกฤษ หรือ บางคนอยากฝึกการพูดภาษาอังกฤษ โดยไปยังสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ที่มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจำนวนมาก เพื่อที่จะได้สื่อสารกับนักท่องเที่ยวเหล่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอนุสิษฐ์ พันธุ์กล้า ธารณา สุวรรณเจริญ และชลลลิตา แต่งนารา (2560 : บทคัดย่อ) ที่ได้วิจัยเกี่ยวกับผลการใช้ Active Learning ในการสอนภาษาอังกฤษกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ชนาภานต์ จิตรมะโน (2561 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี พบว่า นักศึกษาได้คะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 20.51 จากคะแนนเต็ม 30 อยู่ในระดับ ดีถึงดีมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 นอกจากนี้งานวิจัยของเดชดณัย จุ้ยชุม, เกษรา บ่าวเข้มซ้อย และ ศิริกัญญา แก่นทอง (2559 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องทักษะการคิดของนักศึกษาด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) กับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่าพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาหลังการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม (Active Learning) ผลการเรียนดีขึ้นทั้งในด้านการทำงานแบบกลุ่ม การแสดงความคิดเห็น รวมถึงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน โดยนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะครุศาสตร์โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยการใช้วิธี Micro Teaching และการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของคณิงนิจ รุ่งโรจน์ (2556 : บทคัดย่อ) ที่ได้วิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษ โดยเทคนิคการใช้คำถาม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการใช้คำถาม อยู่ในระดับดีมาก จะเห็นได้ว่าผู้วิจัยได้จัดทำแผนและมีการจัดการเรียนการสอนโดยเฉพาะด้านเนื้อหาที่มีการลำดับความยากง่ายของเนื้อหาให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน นอกจากนี้งานวิจัยของอาพันธ์ชนก สนวนจันทร์ (2558 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชาอนุกุล) โดยมีผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากผู้วิจัยนำแนวคิดและทฤษฎี Micro Teaching และการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning มาใช้ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในกิจกรรมที่จัดขึ้นตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้จัดทำแผนไว้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยนี้ สามารถชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษ โดยการใช้วิธี Micro Teaching และการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มีแผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นรูปธรรมและพัฒนาความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาให้สูงขึ้น และส่งผลให้นักศึกษาสามารถฝึกฝนการใช้ทักษะภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเอง อีกทั้ง ได้พัฒนาคุณลักษณะที่ต้องการคือ การที่นักศึกษาสามารถเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ซึ่งสอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา ดังนั้นผู้สอนจึงควรตระหนักถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ และการที่นักศึกษาสามารถเรียนรู้เชิงรุก ซึ่งจะทำให้นักศึกษาสามารถเรียนได้อย่างเข้าใจมากขึ้น และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นตามมาด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัย และพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปทดลองใช้ในรายวิชาอื่นเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น
2. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะผลที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภายใน 1 ภาคการศึกษา ดังนั้น ควรมีการติดตามผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนการเรียนรู้ในการเสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาในระยะยาว
3. การเรียนรู้แบบ Active Learning ผู้เรียนจะมีบทบาทในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีชีวิตชีวา กระตือรือร้นและตื่นตัว ผู้เรียนจะเรียนรู้ในเรื่องที่สนใจ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อนำไปสู่การเกิดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ สมรรถนะ และคุณลักษณะ ดังนั้น ควรมีการวิจัยศึกษาผลที่เกิดขึ้นในด้านอื่นๆ เพิ่มเติมด้วย